

(V Jag fann honom ej.doc)

Jag fann honom icke

Jag fann Honom ej i det religiösa uppvaknandet

Kommentar

Ämne: Herrens fullkomliga vilja 421

Förfallet bland väckelsens kristna

Förslöade och oskickliga att pröva Herrens fullkomliga vilja, fråga vi: Huru nära kunna vi gå de dolda djupen? Huru mycket penningar få vi samla? Huru mycket få vi deltaga med i världens seder och bruk? Dylika frågor förekommo icke den första tiden. 421

Upprättelse, men otillräcklig

Vi stå delvis yrvakna i morgongryningen till ett bättre liv. 422

Och, Herren vare lov, många bland Guds folk stå med tända lampor och brinnande hjärtan som en enda bön: "Kom, Herre Jesus!" Men den, som tror sig hava hunnit längre än Guds folk i det förflutna, han gör ett stort misstag. 421 f

Vi hava upptagit Elias mantel, men förgäves slå vi på svårigheternas Jordan. Varje dess vågsvall är ett kallt förakt. "*Var är Herren, Elias Gud?*" 422

Var är Pauli nit och Petri mod? Och var är den brödrakarlek, som säljer sina ägodelar för att dela värdet lika mellan bröder? Apg. 4:32.

Var är den hängivenhet, som finner sin högsta ära i att lida för Jesus, och var är det tålmod, som med glädje lider oförrätter och misshandlingar av alla slag? Apg. 5:14; Ebr. 10:23—35. S 422

Fullkomlig upprättelse (idealet, bibelns tid)

vi, som ej allenast borde triumfera över synd och värld, utan även över sjukdomar och död. Ty därtill borde Guds församling hava hunnit, att hon kunde uppväcka de döda. Men därtill fordras mer av en *levande Kristus i en levande tro*. Men var är han? Eller, *vad berömma vi oss utav?* 422

4. Var är den man, vars blotta skugga är hälsa och liv? Apg. 5:15, 16. S 422

Och var är bönemötet, som skakar husets grundvalar och uppfyller varje själ med' den helige Ande? Apg. 4. S 422

Välän, du glada tro! Bär förbundets ark framför oss genom tidsböljornas djupa vatten! Kom, sjung ned Jerikos murar! Tillstoppa lejonens mun, och gå åstad med dina tre hundra män för att slå midjaniterna, talrika som sanden på havets strand! Domb. 7.

I denna gudlösa tid giv oss en profet, som med eld från himmelen bevisar, att *Herren är Gud!* 1 Kon. 18.

6. Vi hava tro. Låtom oss erövra världen för Kristus! Vi hava tro. Låtom oss i Jesu Kristi, Nasareens, namn, bjuda våra sjuka och genomvärkta stackare att stå upp! 422 f

Längtan efter en profet

I denna gudlösa tid giv oss en profet, som med eld från himmelen bevisar, att *Herren är Gud!* 423

Giv oss en David att sätta emot Goliat! 423

Konklusion

EG tror bokstavligt på undren i bibeln

EG tror att att bibelns under är menade att förverkligas även i vår tid. Det plågar honom att så ej sker på grund av brist på hängivenhet och tro.

Bibelanknytningen

En uppsjö av exempel på Guds under och väldiga gärningar i bibeln. För EG är det bara att plocka.

*** Jos 6:20 s 422 20Då hov folket upp ett härskri, och man stötte i basunerna. Ja, när folket hörde basunljudet, hov det upp ett stort härskri; då föllo murarna på stället, och folket drog över dem in i staden, var och en rätt fram; så intogo de staden.

*** Dom 7:16 s 423 Och han delade sina tre hundra män i tre hopar och gav allasammans basuner i händerna, så ock tomma krukor, med facklor inne i krukorna.

*** 1 Kon 18:39 s 423 När allt folket såg detta, föllo de ned på sina ansikten och sade: "HERREN är det som är Gud! HERREN är det som är Gud!"

*** 2 Kon 2:14 s 423 Och han tog Elias mantel, som hade fallit av denne, och slog på vattnet och sade: "Var är HERREN, Elias Gud?" Då nu också Elisa slog på vattnet, delade det sig åt två sidor, och han gick över.

*** Apg 4:31 s 422 När de hade slutat att bedja, skakades platsen där de voro församlade, och de blevo alla uppfyllda av den helige Ande, och de förkunnade Guds ord med frimodighet.

*** Apg 4:32 s 422 Och i hela skaran av dem som trodde var ett hjärta och en själ. Ingen enda kallade något av det han ägde för sitt, utan du hade allting gemensamt.

* Apg 5:14 s 422 14Och ännu flera trodde och slöto sig till Herren, hela skaror av både män och kvinnor.

*** Apg 5:15 f s 422 15Ja, man bar de sjuka ut på gatorna och lade dem på bårar och i sängar, för att, när Petrus kom gående, åtminstone hans skugga måtte falla på någon av dem. 16Och jämväl från städerna runt omkring Jerusalem kom folket i skaror och förde med sig sjuka och sådana som voro plågade av orena andar; och alla blevo botade.

* 1 Kor 16:22 s 422 Här skriver jag, Paulus, min hälsning med egen hand. 22Om någon icke har Herren kär, så vare han förbannad. Marana, ta! 1 Kor 16:22

*** Ef 5:14 se 421 Därför heter det: "Vakna upp, du som sover, och stå upp ifrån de döda, så skall Kristus lysa fram för dig."

*** Hebr 10:32-35 s 422 Men kommen ihåg den förgångna tiden, då I, sedan ljuset hade kommit till eder, ståndaktigt uthärdade mången lidandets kamp 33och dels själva genom smälek och misshandling bleven gjorda till ett skådespel för världen, dels leden med andra som fingo genomgå sådant. 34Ty I haven delat de fångnas lidanden och med glädje

underkastat eder att bliva berövade edra ägodelar. I vissten nämligen att I haven en egendom som är bättre och bliver bestående. 35 Så kasten nu icke bort eder frimodighet, som ju har med sig stor lön.
*** Hebr 11:30 s 422 Genom tron föllo Jerikos murar, sedan man i sju dagar hade gått runt omkring dem.

V.

Jag fann Honom ej i det religiösa uppvaknandet. S 421

1. En flyktig jämförelse mellan den första församlingen och våra dagars kristenhet kan vara nog att låta oss känna, hur långt vi glidit tillbaka. Den av sanning och frid omstrålade gränslinje, som skilde de första kristna från världen, har blivit nedtrampad av en förvärldsligad kristenhet, och det är numera svårt att finna den. Förslöade och oskickliga att pröva Herrens fullkomliga vilja, fråga vi: Huru nära kunna vi gå de dolda djupen? Huru mycket pengar få vi samla? Huru mycket få vi deltaga med i världens seder och bruk? Dylika frågor förekommo icke den första tiden.

Församlingen visste, att hon var avskild från världen för att leva med Gud.

2. Lång och ödesdiger har den natt varit, som vaggat kristenheten till sömn. Och den ödsliga tystnaden har avbrutits då och då av ett väckelserop eller en reformators larmklocka. Men blott några få hava stått upp till kamp emot nattens faror. De övriga hava, som den late, vänt sig om för att somna på den andra sidan! Med gripande ömhet förnyar Herren sitt rop till församlingen: "Vakna upp, du som sover!"

Ef 5:14 se 421 Därför heter det: "Vakna upp, du som sover, och stå upp ifrån de döda, så skall Kristus lysa fram för dig."

*Nu är den rätta stunden för ett **allmänt** uppvaknande. Och, Herren vare lov, många bland Guds folk (**421 sen 422**) stå med tända lampor och brinnande hjärtan som en enda bön: "Kom, Herre Jesus!"*

1 Kor 16:22 s 422 Här skriver jag, Paulus, min hälsning med egen hand. 22 Om någon icke har Herren kär, så vare han förbannad. Marana, ta! 1 Kor 16:22

Men den, som tror sig hava hunnit längre än Guds folk i det förflutna, han gör ett stort misstag.

3. Vi stå delvis *yrvakna i morgongryningen* till ett bättre liv. De

sanningar, som vi först på senare tiden börjat leva, äro gamla erfarenheter i Guds församling. Och likväl äro vi färdiga att pösa upp och förhävas över våra förmenta framsteg; vi, som ej allenast borde triumfera över synd och värld, utan även över sjukdomar och död. Ty därtill borde Guds församling hava hunnit, att hon kunde uppväcka de döda. Men därtill fordras mer av en *levande Kristus i en levande tro*. Men var är han? Eller, *vad berömma vi oss utav?*

4. Var är den man, vars blotta skugga är hälsa och liv? Apg. 5:15, 16.

Apg 5:15 f s 422 Ja, man bar de sjuka ut på gatorna och lade dem på bårar och i sängar, för att, när Petrus kom gående, åtminstone hans skugga måtte falla på någon av dem. 16 Och jämväl från städerna runt omkring Jerusalem kom folket i skaror och förde med sig sjuka och sådana som voro plågade av orena andar; och alla blevo botade.

Var är Pauli nit och Petri mod? Och var är den brödrakärlek, som säljer sina ägodelar för att dela värdet lika mellan bröder? Apg. 4:32.

Apg 4:32 s 422 Och i hela skaran av dem som trodde var ett hjärta och en själ. Ingen enda kallade något av det han ägde för sitt, utan du hade allting gemensamt.

Och var är bönemötet, som skakar husets grundvalar och uppfyller varje själ med' den helige Ande? Apg. 4.

Apg 4:31 s 422 När de hade slutat att bedja, skakades platsen där de voro församlade, och de blevo alla uppfyllda av den helige Ande, och de förkunnade Guds ord med frimodighet.

Var är den hängivenhet, som finner sin högsta ära i att lida för Jesus, och var är det tålmod, som med glädje lider oförrätter och misshandlingar av alla slag? Apg. 5:14; Ebr. 10:23—35.

Apg 5:14 s 422 Och ännu flera trodde och slöto sig till Herren, hela skaror av både män och kvinnor.

Hebr 10:32-35 s 422 Men kommen ihåg den förgångna tiden, då I, sedan ljuset hade kommit till eder, ståndaktigt uthärdade mången lidandets kamp 33 och dels själva genom smälek och misshandling bleven gjorda till ett skådespel för världen, dels leden med andra som fingo genomgå sådant. 34 Ty I haven delat de fångnas lidanden och med glädje underkastat eder att bliva berövade edra ägodelar. I vissten nämligen att I haven en egendom som är bättre och bliver bestående. 35 Så kasten nu icke bort eder frimodighet, som ju har med sig stor lön.

5. Från uppvaknandets yrsel skola vi, innan vi förmå att röra oss ur fläcken, bringas till sans av en kännbar vanmakt, som spörjer: "*Var är din Gud?*" Ja, var är han? Såg du honom i *all* den *tro*, som nu låter tala om sig? Det är nu först man har börjat tro. Nu skall allt gå genom tro. Välan, du glada tro! Bär förbundets ark framför oss genom tidsböljornas djupa vatten! Kom, sjung ned Jerikos murar! Tillstoppa lejonens mun, och gå åstad med dina tre hundra män (**422 sen 423**) för att slå midjaniterna, talrika som sanden på havets strand! Domb. 7.

Hebr 11:30 s 422 Genom tron föllo Jerikos murar, sedan man i sju dagar hade gått runt omkring dem.

Jos 6:20 s 422 20Då hov folket upp ett härskri, och man stötte i basunerna. Ja, när folket hörde basunljudet, hov det upp ett stort härskri; då föllo murarna på stället, och folket drog över dem in i staden, var och en rätt fram; så intogo de staden.

Dom 7:16 s 423 Och han delade sina tre hundra män i tre hopar och gav allasammans basuner i händerna, så ock tomma krukor, med facklor inne i krukorna.

I denna gudlösa tid giv oss en profet, som med eld från himmelen bevisar, att *Herren är Gud!* 1 Kon. 18.

1 Kon 18:39 s 423 När allt folket såg detta, föllo de ned på sina ansikten och sade: "HERREN är det som är Gud! HERREN är det som är Gud!"

6. Vi hava tro. Låtom oss erövra världen för Kristus! Vi hava tro. Låtom oss i Jesu Kristi, Nasareens, namn, bjuda våra sjuka och genomvärkta stackare att stå upp! Ack, vår tro är alltför ofta bara ett skryt. I prövningens eld smälter den ihop till ett intet. Den glada hänförelsen tågar ut med höjda fanor, men hela regementet flyr, då djävulens kanoner giva eld. Det är ingen triumferande Kristus i vår tro. Våra vapen äro blanka, vi ha en här, inövad till krig, men vem går i Herren Sebaots namn? Giv oss en *David* att sätta emot *Goliat!*

Vi hava upptagit Elias mantel, men förgäves slå vi på svårigheternas Jordan. Varje dess vågsvall är ett kallt förakt. "*Var är Herren, Elias Gud?*"

2 Kon 2:14 s 423 Och han tog Elias mantel, som hade fallit av denne, och slog på vattnet och sade: "Var är HERREN, Elias Gud?" Då nu också Elisa slog på vattnet, delade det sig åt två sidor, och han gick över.